

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205401
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2717205401.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a členov senátu JUDr. Terézie Mecelovej a JUDr. Pavla Laczu v sporovej veci žalobcu: JUDr. G. K., so sídlom kancelárie Centrum 18/23, Považská Bystrica, správca úpadcu: TO-GA, s.r.o., Sadová 149, Senica, IČO: 47 989 149, zastúpený advokátom: Mgr. Tomáš Dragula, so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, IČO: 51 339 692, proti žalovanej: R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom: L.. K. XXX/X, R., zastúpená advokátom: Mgr. Richard Trusina, so sídlom: Hálkova 1, Bratislava, o zaplatenie 42.900 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 18. apríla 2019 č.k. 1C/24/2017-167, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch I., II. v spojení s výrokom IV. potvrdzuje.
- II. Odvolanie žalobcu voči výroku III. napadnutého rozsudku odmieta.
- III. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.12.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 35.000 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne od 08.08.2015 do zaplatenia do konkurznej podstaty a nahradiť trovy konania titulom bezdôvodného obohatenia a to majetkovým prospech získaným plnením bez právneho dôvodu.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 25K/46/2016 zo dňa 06.09.2017, zverejnené v Obchodnom vestníku OV 175/2017 dňa 13.09.2017 bol JUDr. Róbert Fatura ustanovený do funkcie správcu v konkurznom konaní úpadcu TO-GA, s.r.o.. Dňa 11.04.2017 bola žalovaná vyzvaná na poskytnutie súčinnosti predbežným správcom úpadcu pri zisťovaní majetku obchodnej spoločnosti, najmä výbery finančných prostriedkov dňa 07.08.2015 v sume 30.000 eur, dňa 05.08.2015 v sume 5.000 eur, 08.08.2015, 09.08.2015, 27.08.2015 spolu v sume 800 eur, dňa 24.08.2015, 25.08.2015 v sume 400 eur, 14.08.2015 v sume 300 eur, 04.09.2015 v sume 400 eur, dňa 28.10.20156 v sume 1.000 eur, dňa 27.10.2015 v sume 1.000 eur, kedy a kto, v akej výške poskytol úpadcovi úver, pôžičku, obdobné plnenie, ktoré hospodársky zodpovedá úveru, ako aj kedy bolo poskytovateľovi plnenie vrátené a čo aj len čiastočne. Listom zo dňa 30.04.2017 žalovaná čestným vyhlásením odpovedala na výzvu s tým, že neuviedla žiadne konkrétne informácie týkajúce sa výberu žalovanej sumy s tým, že účtovnými dokladmi nedisponuje. Účtovníctvo úpadcu riadne odovzdala G. L., ktorý je v súčasnosti jediným konateľom a spoločníkom úpadcu. Žalobca sa domáhal priznania žalovanej sumy titulom bezdôvodného obohatenia ako majetkový prospech získaný plnením bez

právneho dôvodu. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení označil dôkazy: list predbežnej správkyne zo dňa 11.04.2017, výpis z účtu úpadcu, odpoveď žalovanej zo dňa 20.04.2017.

3. Uznesením zo dňa 15. augusta 2018 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 42.900 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 35.000 eur od 08.08.2015 do zaplataenia, zo sumy 7.900 eur od 24.11.2015 do zaplataenia, do konkurznej podstaty a nahradiť trovy konania.

4. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol tak, že žalobu zamietol a výrokom II. súd priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Výrokom III. súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v súvislosti s pojednávaním dňa 27.11.2018 v plnom rozsahu. Vo výroku IV. súd konštatoval, že súd o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 133 ods. 1, § 135 ods. 1, § 135a ods. 1,2,3, § 136 ods. 1, § 757, § 373 Obchod. zák., § 489, § 451 ods. 1,2 Obč. zák., § 44 ods. 1 zák.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR).

6. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:

Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že v obchodnom registri je zapísaná obchodná spoločnosť s obchodným menom: TO-GA, s.r.o. (ďalej len obchodná spoločnosť), IČO: 47 989 149, deň zápisu 18.12.2014, spoločníci a konatelia: Gabriela Tomanová - žalovaná od 18.12.2014 do 18.12.2015, od 19.12.2015 G. L..

Z Výzvy zo dňa 11.04.2017 vyplýva, že ustanovený predbežný správca dlžníka obchodnej spoločnosti JUDr. Lea Gubová (Uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 25K/46/2016 zo dňa 14.03.2017) vyzval žalovanú na poskytnutie súčinnosti s tým, aby čestne vyhlásila, kedy a na aký účel boli uvedené finančné prostriedky dlžníka použité, či došlo k speňaženiu vozidla dlžníkom, špecifikovala kedy, v akej výške a to poskytol dlžníkovi úver, pôžičku, obdobné plnenie, dátum vzniku predĺženia dlžníka.

Žalovaná prípisom zo dňa 20.04.2017 poskytla súčinnosť vydaním čestného vyhlásenia, v ktorom uviedla, že z bankového účtu spoločnosti sa uskutočnili výbery, ktoré finančné prostriedky boli použité na účelom vyplatenia kúpnej ceny pohľadávok, ktoré boli následne postúpené na obchodnú spoločnosť ako postupníka pohľadávok. Postupcom a teda aj príjmom týchto finančných prostriedkov z titulu uhradenia kúpnej ceny bola spoločnosť, na ktorej obchodné meno si nespomínala. Všetky relevantné účtovné doklady k veci sa nachádzajú v účtovníctve spoločnosti, s ktorými už nedisponovala. Motorové vozidlo bolo predané na súčiastky ako nepojazdné za cenu cca 500 eur a predaj bol riadne zaúčtovaný, účtovné doklady sa nachádzajú v účtovníctve spoločnosti. Obchodnej spoločnosti neposkytol nikto žiadnu pôžičku či úver. V čase, keď bola jedinou spoločníčkou obchodnej spoločnosti nebola spoločnosť v predĺžení, mala riadne a včas uhradené všetky svoje povinnosti z obchodného styku, daňových, odvodových či iných zákonných povinností. V čase prevodu obchodnej spoločnosti nevidovala žiadne podližnosti voči akejkoľvek tretej osobe. Ku dňu podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu všetky účtovné doklady riadne odovzdala nadobúdateľovi obchodného podielu G. L.. Účtovníctvo obchodnej spoločnosti viedla spoločnosť GALLIFREY, s.r.o. a všetky účtovné doklady sa nachádzali v priestoroch tejto spoločnosti o čom bol upovedomený i nadobúdateľ obchodného podielu. Osobne nedisponuje žiadnymi účtovnými dokladmi dlžníka.

Z výsluchom svedka Y. V. vyplýva, že priebehu roku 2015 vykonával účtovníctvo pre obchodnú spoločnosť TO-GA, s.r.o., v tom čase ako živnostník vykonával podvojnú účtovníctvo, do ktorého spadajú aj výbery z účtov. V súvislosti s účtovníctvom komunikoval so žalovanou, niekedy s jej manželom. Niektoré doklady boli zasielané elektronicky, niektoré prinášali v papierovej forme. Za dobu fungovania obchodnej spoločnosti žalovanou neboli žiadne komplikácie, všetky doklady, ktoré mu boli predložené riadne zaúčtoval. Predpokladá, že žalovaná suma 42.900 eur ako výbery bola použitá na nákupy iných pohľadávok, iné prevádzkové náklady, napr. mzdy, ktoré boli vyplácané v hotovosti, náklady v súvislosti s prevádzkou firmy. Určite, na 100% bol zaúčtovaný prevod z BÚ do pokladne a bežné prevádzkové náklady. Z jeho pohľadu ako účtovníka bolo všetko v poriadku, v prípade nejasnosti v doklade alebo chýbajúceho dokladu komunikoval so žalovanou, ktorá chyby odstránila. Počas vedenia účtovníctva obchodnej spoločnosti mal mu boli predkladané výpisy z účtu a mal prehľad o pohybe na účte. Pri nákupe pohľadávok sa účtuje pohľadávka ako záväzok a do daní vstupuje až realizáciou vymoženej sumy, jej alikvotná časť. V prípade odkúpenia pohľadávky je zaúčtovaná hodnota, ktorá však nie je reálnou hodnotou a až následne dodatočne sa zaúčtuje skutočná suma, ktorá bola vymožená. Je

príjmom a podlieha dani z príjmov. V súvislosti s realizovanými výbermi z bankomatu fungoval systém tak, že mesačne chodili výpisy žalovanej, ktorá mu ich doručila s ostatnými dokladmi. V prípade výberu do 5.000 eur tento bral ako vklad do pokladne. Viedol v elektronickej podobe modul pokladňa, kde automaticky bol takýto výber zaevidovaný. Či boli skutočne peniaze v pokladni sa nevedel vyjadriť. Operácie o platbách z pokladne boli následne realizované tak, že žalovaná priniesla doklady o rôznych nákupoch pre prevádzku spoločnosti a tieto boli hradené z pokladne. Trval na tom, že v priebehu roku 2015, kedy žalovaná realizovala výbery z účtu boli zaúčtované ako použité na základe predložených dokladov. Účtovníctvo odovzdal polícii v Skalici, nepamätal si kedy. Asi mesiac po tom prišiel do jeho kancelárie muž, ktorý sa predstavil ako p. L., nelegitimoval ho a odovzdal mu celé účtovníctva spoločnosti. V účtovníctve sa nachádzali všetky doklady, ktoré súviseli s operáciami na účte, konkrétne aj výbery žalovanou v roku 2015, ktoré boli následne použité už uvedeným spôsobom.

Z výpisov z účtu spoločnosti vyplýva, že boli realizované výbery z účtu spoločnosti v roku 2015 a to dňa 05.08. suma 5.000 eur, 07.08. suma 30.000 eur, 08.08., 09.08. a 27.08. spolu v sume 800 eur, 24.08. a 25.08. spolu v sume 400 eur, 14.08. suma 300 eur, 04.09. suma 400 eur, 27.10 suma 1.000 eur, 28.10. suma 1.000 eur, 07.11. suma 1.000 eur, 09.11. suma 1.000 eur, 09.11. suma 1.000 eur, 23.11. suma 1.000 eur.

Zo znaleckého posudku č. 7/2019 Ing. Miroslavy Jakubcovej v trestnej veci podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4 Tr. zákona vyplýva, že znalkyňa nemala k dispozícii kompletne účtovníctvo spoločnosti, bez ktorých dokladov nie je možné zistiť, či finančné prostriedky spoločnosti boli použité aj na účely nesúvisiace s podnikateľskou činnosťou spoločnosti, nemala informácie o nákladoch a výnosoch spoločnosti, ktoré bezprostredne súvisia s pohybmi na bankovom účte, výbery z účtu v roku 2015 v sume 42900 eur mohli byť s najväčšou pravdepodobnosťou zaúčtované ako výbery a súčasne ako príjem do pokladnice spoločnosti. Len na základe výberov z bankového účtu spoločnosti nie je možné s istotou konštatovať, že tieto výbery mali za následok odstránenie majetku spoločnosti. Ku dňu 31.12.2015 bol stav celkových finančných prostriedkov spoločnosti podľa účtovnej závierky vo výške 10.368 eur. Pri porovnaní položiek majetku a záväzkov spoločnosti nevyplýva, že by majetok spoločnosti v priebehu rokov 2014, 2015, 2016 vo bol výraznej miere znižovaný, prípadne odstraňovaný. Celkový majetok spoločnosti bol ku dňu 31.12.2014 vo výške 96.612 eur, ku dňu 31.12.2015 vo výške 80.741 eur, ku dňu 31.12.2016 vo výške 80.896 eur. Najväčšou položkou celkového majetku spoločnosti boli pohľadávky, čo súviselo aj s hlavnou podnikateľskou činnosťou spoločnosti, ktorou bol nákup pohľadávok.

7. Súd nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz výsluchom svedka Ing. K. K. ku skutočnostiam týkajúcich sa výkonu podnikateľskej činnosti žalovanou ako konateľky spoločnosti a ku skutočnostiam odkupovania pohľadávok spoločnosťou bez bližšieho označenia o akú osobu svedka sa jedná, v akom vzťahu bol k strane žalovanej. Po oboznámení sa z obsahom navrhnutého dôkazu žalobcom a to vyšetrovacím spisom mal súd preukázané, že svedok bol vypočutý v rámci trestného konania dňa 12.04.2016. Pri výpovedi uviedol, skutočnosti v súvislosti s uzavretou zmluvou o pôžičke jeho manželkou a O. P. - NOBA SMOKER, splácaním pôžičky, exekučným konaním. Vymožená suma bola exekútorom zaslaná na účet spoločnosti TO-GA. S G. O. zastupujúcim spoločnosť sa dostavili na kataster nehnuteľností, kde spoločne podali žiadosť o výmaz záložného práva k nehnuteľnosti.

Žalobcom navrhnutý dôkaz mal byť vykonaný na preukázanie skutočností v súvislosti s činnosťou žalovanej ako konateľky spoločnosti. Navrhnutý dôkaz súd považoval za dôkaz, ktorý nemôže smerovať k preukázaniu spornej skutočnosti, že žalovaná ako konateľka spoločnosti konala v rozpore s ustanovením § 135a ObZ, a to s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Uvedený svedok bol v kontakte s manželom žalobkyne v súvislosti s jednou pohľadávkou, ktorú odkúpila spoločnosť od veriteľa svedka a jeho výsluch ako dôkaz, nemal potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený žalobcom.

8. V spore žalobca tvrdil a preukázal, že žalovaná bola jediným konateľom úpadcu spoločnosti v čase od 18.12.2014 do 18.12.2015. Počas výkonu svojej funkcie ako štatutárneho orgánu v roku 2015 z účtu úpadcu vybrala hotovosť v sume 42.900 eur. V konaní bolo úlohou žalobcu preukázať, že došlo k určitému skutku, z ktorého je vyvodzovaná zodpovednosť žalovanej za porušenie povinností zo záväzkového vzťahu, vznik škody ako aj príčinnú súvislosť, ktorá nemôže byť riešená všeobecne, ale vždy len v konkrétnych súvislostiach.

9. Žalovaná ako konateľka a štatutárny zástupca spoločnosti vybrala peňažné prostriedky s účtu, ale súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že tieto prostriedky vybrala bez právneho dôvodu, čo by malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia žalovanej na úkor spoločnosti úpadcu. Právny dôvod takéhoto

konania žalovanej vyplýval z jej funkcie konateľa úpadcu, teda oprávnenia konať v mene spoločnosti úpadcu a za tým účelom aj vyberať peniaze z účtu úpadcu a disponovať s nimi. Vzhľadom na uvedené posúdenie súd má za to, že nebola preukázaná existencia bezdôvodného obohatenia žalovanej na úkon úpadcu, keďže konanie žalovanej nenapĺňalo znaky ani iného prípadu vzniku bezdôvodného obohatenia.

10. Súd pri právnom posúdení veci vzal do úvahy postavenie žalovanej v spoločnosti úpadcu ako konateľa - štatutárneho zástupcu s uložením povinností, ktoré musí konateľ pri výkone svojej pôsobnosti plniť, a ktoré sú upravené v ustanoveniach Obchodného zákonníka, ako aj v iných právnych predpisoch, alebo vyplývajú zo spoločenskej zmluvy, stanov a rozhodnutí valného zhromaždenia. Vo vzťahu k plneniu povinností konateľa pôsobí zásada výkonu jeho pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých spoločníkov. Pri nerešpektovaní tejto zásady je konateľ podľa § 135a ods. 2 ObZ povinný nahradiť spoločnosti škodu, ktorá jej tým vznikla. Konateľ však nebude zodpovedať za škodu v prípade, že konal nielen s odbornou starostlivosťou, ale súčasne aj v dobrej viere, že konal v záujme spoločnosti. Ak sú splnené obe podmienky kumulatívne, zodpovednosť za škodu nevznikne. Platí, že zodpovednosť konateľa za škodu podľa § 757 ObZ sa spravuje všeobecnými ustanoveniami o náhrade škody podľa § 373 ObZ. Z uvedeného potom vyplýva, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť, ale poškodenému - žalobcovi patrí dôkazná povinnosť preukázať predpoklady takejto zodpovednosti za škodu, a to vznik škody (jej existenciu), protiprávne konanie škodcu a to porušenie konkrétnej povinnosti, príčinnú súvislosť medzi škodou a protiprávnym konaním škodcu - žalovanej. Porušením právnej povinnosti môže spočívať buď v aktívnom konaní alebo v opomenutí konať v prípade, ak by existovala povinnosť určitým spôsobom konať. Právna úprava náhrady škody nerozlišuje, či ide o porušenie povinností vyplývajúcich z právneho predpisu, zo zmluvy, keď protiprávne konanie môže byť pri splnení ďalších predpokladov deliktom. Porušenie právnej povinnosti ako základného predpokladu zodpovednosti za škodu sa neprezumuje, ale musí byť poškodeným preukázané. V tomto spore bolo úlohou žalobcu ako poškodeného preukázať, že došlo k určitému skutku, z ktorého sa vyvodzuje zodpovednosť žalovanej za protiprávny úkon, za porušenie povinnosti zo záväzkového vzťahu, vznik škody ako aj príčinnú súvislosť, ktorá nemôže byť riešená všeobecne, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Medzi porušením povinnosti ako príčinou a škodou, vrátane jej rozsahu ako následku, musí byť objektívna existencia príčinnej súvislosti. Otázka príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti zo záväzkového vzťahu a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, čo konkrétne bolo tým konkrétnym porušením záväzkového vzťahu, ktoré viedlo k spôsobeniu škody úpadcu spoločnosti a vzťah príčiny a následku. Posúdenie otázky, či tvrdený skutok je protiprávnym konaním, je právnym posúdením, ktoré prislúcha súdu. Aj v prípade, že by žalobca preukázal žalovanej porušenie jej povinností, žalovaná by sa zodpovednosti za škodu zbavila, ak by preukázala liberačné dôvody v zmysle citovaných ustanovení.

11. Žalobca v spore nepreukázal čo i len jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 135a ods. 2 ObZ v spojení s § 373 a § 757 ObZ. Žalobca nepreukázal, že by žalovaná s finančnými prostriedkami patriacimi spoločnosti úpadcu nenakladala s odbornou starostlivosťou, v rozpore so záujmami spoločnosti. Po vykonanom dokazovaní na návrh strán sporu nebolo možno jednoznačne konštatovať, že by žalovaná peňažné prostriedky použila na iný účel ako účel súvisiaci s činnosťou spoločnosti úpadcu alebo peňažné prostriedky ponechala alebo použila na úhradu iných záväzkov, potrieb ako záväzkov spoločnosti úpadcu. Len preukázaný výber peňažných prostriedkov z účtu spoločnosti úpadcu nepredstavuje skutočnosť spôsobenej škody spoločnosti úpadcu alebo protiprávne konanie žalovanej ako konateľa, keďže takéto konanie jej vyplývalo z jej pôsobnosti ako štatutárneho zástupcu spoločnosti úpadcu. V spore nebolo možné vyhodnotiť ani, že by žalovaná porušila iné povinnosti konateľa spoločnosti úpadcu, napr. vedenie účtovníctva. V spore vypočutým svedkom Y. V. mal súd preukázané, že viedol účtovníctvom spoločnosti úpadcu. Komunikoval so žalovanou, jej manželom. Niektoré doklady mu zasielali elektronicky, niektoré v papierovej podobe. Všetky doklady riadne zaúčtoval. Vzhľadom na predmet podnikania spoločnosti úpadcu - vymáhanie pohľadávok predpokladá, že výbery žalovanou boli zaúčtované na nákupy pohľadávok a iné prevádzkové náklady, ktoré sa platili v hotovosti. Určite bol zaúčtovaný prevod z bežného účtu do pokladne a bežné prevádzkové náklady. Pamätal si, že tam boli aj zmluvy o dokúpení pohľadávok. Spoločnosť úpadcu mala majetok nad 50.000 eur. Boli mu predkladané výpisy z účtu, mal prehľad o obrate na účte. Účtovníctvo bolo vedené v elektronickej podobe s modulom pokladňa, kde automaticky bol každý výber zaevidovaný do pokladne. Operácie o platbách z pokladne boli následne realizované tak, že žalovaná priniesla doklady o rôznych nákupoch pre prevádzku spoločnosti a tieto boli hradené z prostriedkov pokladne. Všetky výbery v roku 2015 realizované žalovanou z účtu boli zaúčtované. Program, ktorý

má v PC na vedenie podvojného účtovníctva by ho v prípade, že položka výberu nemala pár výdaju v rámci koncoročnej účtovnej uzávierky nepustila. Účtovníctvo odovzdal polícii v Skalici a neskôr mu ho vrátila polícia z Trenčína. Následne prišiel do jeho kancelárie muž, ktorý sa predstavil ako p. Pokora a odovzdal mu celé účtovníctvo spoločnosti úpadcu. Výsluchom žalovanej ako strany sporu mal súd preukázané, že pri odkupovaní pohľadávok sa prihlasovali sami veritelia, zvažovali výhodnosť ponuky, pri niektorých sa radili s právnikom, účtovníkom. Odkúpené pohľadávky vyplácali klientom v hotovosti, na účet. Nad výšku žalovanej sumy boli určite aj iné výbery, pretože bolo niečo treba zaplatiť pre firmu, všetko sa dokladovalo do účtovníctva, doklady boli ponechané u účtovníka. Všetky výbery boli použitím na odkúpenie pohľadávok alebo potreby spoločnosti, napr. nájom. Účtovníctvo bolo vedené len elektronicky, nebola vedená žiadna manuálna evidencia v súvislosti s obrátmi, či to boli príjmy, vklady, výdavky. Nedisponuje žiadnymi dokladmi v súvislosti s výkonom funkcie štatutára a výberom žalovanej sumy. Počas výkonu funkcie konateľky spoločnosti úpadcu sa nikto nedopytoval z orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov na činnosť spoločnosti. Účtovníctvo viedol len vypočítaný svedok.

Podľa záverov znaleckého posudku Ing. Ladislava Burkovského predložené doklady spoločnosti boli neúplné z hľadiska posudzovania účtovných kníh, účtovných dokladov a inej evidencie v zmysle zákona. Na základe predložených dokladov sa nedal zistiť skutočný stav pohľadávok, ktoré sa mali evidovať na podsúvahových účtoch. Podľa dokladov konateľka dostávala za kalendárny rok 2015 veľmi nízku mzdu, spoločnosť nenakupovala majetok alebo služby, ktoré neboli nevyhnutné pre jej chod činnosti alebo na ktoré spoločnosť nemala dostatočné zdroje, k 31.12.2015 nebola v predĺžení a mala dostatok vlastného imania na riadne fungovanie účtovnej jednotky.

Podľa záverov znaleckého posudku Ing. Miroslavy Jakubcovej nemala znalkyňa k dispozícii kompletne účtovníctvo spoločnosti, bez ktorých dokladov nie je možné zistiť, či finančné prostriedky spoločnosti boli použité aj na účely nesúvisiace s podnikateľskou činnosťou spoločnosti, nemala informácie o nákladoch a výnosoch spoločnosti, ktoré bezprostredne súvisia s pohybmi na bankovom účte, výbery z účtu v roku 2015 v sume 42.900 eur mohli byť s najväčšou pravdepodobnosťou zaúčtované ako výbery a súčasne ako príjem do pokladnice spoločnosti. Len na základe výberov z bankového účtu spoločnosti nie je možné s istotou konštatovať, že tieto výbery mali za následok odstránenie majetku spoločnosti. Ku dňu 31.12.2015 bol stav celkových finančných prostriedkov spoločnosti podľa účtovnej závierky vo výške 10.368 eur. Pri porovnaní položiek majetku a záväzkov spoločnosti nevyplýva, že by majetok spoločnosti v priebehu rokov 2014, 2015, 2016 vo bol výraznej miere znižovaný, prípadne odstraňovaný. Celkový majetok spoločnosti bol ku dňu 31.12.2014 vo výške 96.612 eur, ku dňu 31.12.2015 vo výške 80.741 eur, ku dňu 31.12.2016 vo výške 80.896 eur. Najväčšou položkou celkového majetku spoločnosti boli pohľadávky, čo súviselo aj s hlavnou podnikateľskou činnosťou spoločnosti, ktorou bol nákup pohľadávok. Na základe vyhodnotenia vykonaného dokazovania má súd za to, že v spore nebolo jednoznačne preukázané protiprávne konanie žalovanej ako konateľky spoločnosti úpadcu v roku 2015, porušenie povinností uloženej jej zákonom alebo konanie bez odbornej starostlivosti v rozpore so záujmami spoločnosti. Podkladom vyhotovenia znaleckých posudkov nebola kompletná účtovná dokumentácia a zo záverov predložených posudkov vyplýva, že nie je možné s istotou konštatovať, že výbery žalovanou mali za následok odstránenie majetku spoločnosti, že by bol majetok spoločnosti výrazne znižovaný, prípadne odstraňovaný, spoločnosť nenakupovala majetok alebo služby, ktoré neboli nevyhnutné pre jej chod činnosti alebo na ktoré spoločnosť nemala dostatočné zdroje, k 31.12.2015 nebola v predĺžení a mala dostatok vlastného imania na riadne fungovanie účtovnej jednotky. Žalovaná na výzvu predbežného správcu konkurznej podstaty reagovala poskytnutím súčinnosti - čestným vyhlásením zhora. Od 19.12.2015 nebola konateľkou spoločnosti úpadcu s tým, že všetky účtovné doklady sa nachádzali v priestoroch externej účtovnej spoločnosti, ktorá viedla účtovníctvo, žiadnymi dokladmi spoločnosti úpadcu nedisponuje.

V predmetnom spore žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že žalovaná ako konateľka mala spôsobiť škodu. Po predbežnom právnom posúdení veci žalobca v spore nepreukázal vznik škody a ani porušenie konkrétnej povinnosti žalovanej ako konateľa v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody. V spore vykonaným dokazovaním tak súd nemal preukázané, že došlo vôbec k vzniku škody a že túto škodu spôsobila žalovaná. Žalobca v konaní nepreukázal, že došlo k určitému skutku, konaniu, z ktorého by bola vyvodzovaná zodpovednosť žalovanej ako konateľky spoločnosti úpadcu, za protiprávny úkon a preto neboli splnené podmienky pre priznanie nároku uplatneného žalobu v zmysle ustanovenia § 135a ObZ, a preto súd preto žalobu zamietol.

12. Súd rozhodoval o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 255 C.s.p., keď zásada úspechu vo veci charakteristická pre sporové konanie sa uplatní tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť

v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré tejto strane vznikli. Vzhľadom k tomu, že v spore bola úspešná strana žalovanej, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

13. Súd rozhodol o nároku na náhradu separovaných trov, o ktorých súd rozhoduje bez ohľadu na výsledok sporu ako procesnej zodpovednosti strany sporu za trovy konania, ktoré strana sporu zbytočne zavinila svojim správaním. Na pojednávanie 27. novembra 2018 sa dostavil zástupca žalobcu, ktoré súd s použitím § 183 C.s.p. odročil s tým, že s použitím § 184 C.s.p. vyzval zástupcu žalovanej na preukázanie dôvodnosti žiadosti o odročenie pojednávania. Na pojednávaní dňa 31.01.2019 zástupca žalovanej sa ospravedlnil za zmarené predchádzajúce pojednávanie s tým, že zdravotný stav mu neumožňoval navštíviť lekára ani dostaviť sa na pojednávanie, avšak nepredložil súdu žiaden dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia. Zástupca žalobcu uplatnil nárok na priznanie náhrady separátnych trov konania za zmarené pojednávanie a to cestovné výdavky a náhradu za stratu času. Súd mal za to, že na strane žalobcu ide o trovy, ktoré by inak neboli v konaní vznikli a ktoré nesúvisia s riadnym vedením sporu.

14. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie a to voči výrokom I., II., III. a IV. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, h/ C.s.p. a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby odvolací súd vo veci sám rozhodol a napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Dôležitou skutkovou okolnosťou v konaní bolo, že žalovaná nepoprela výbery z účtu spoločnosti TO-GA, s.r.o., ktorej bola konateľkou. Žalovaná v konaní tvrdila, že finančné prostriedky boli použité v súvislosti s činnosťou spoločnosti, boli riadne zaúčtované. Tieto skutkové tvrdenia žalovanej však žalobca v celom rozsahu poprel a to z dôvodu, že žalovaná ani v súdnom konaní ani na výzvy predbežného správcu či žalobcu ako správcu konkurznej podstaty a dokonca ani v trestnom konaní vedenom ORPZ v Trenčíne ČVS: ORP-672/2-VYS-TN-2017 Kz nepredložila o svojich tvrdeniach žiaden dôkaz. Žalovaná síce uviedla, že vybratá finančná hotovosť bola použitá na odkúpenie pohľadávok, avšak neuviedla akých konkrétnych pohľadávok, pričom doklady o ich kúpe mali byť súčasťou účtovníctva, ktorú skutočnosť taktiež nevedela preukázať, pričom v znaleckom posudku Ing. Burkovského, ktorý bol súčasťou spisového materiálu bolo jednoznačne konštatované, že takéto doklady v účtovníctve spoločnosti absentujú. Ing. Burkovský mal pritom k dispozícii kompletne účtovníctvo úpadcu, čo vyplýva z výpovede svedka V. na pojednávaní dňa 31.01.2019, ako aj zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 27.07.2016. Súd vykonal dokazovanie v podstatne nižšej než žalobcom navrhovanej miere a to iba výsluchom žalovanej, listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, výsluchom svedka Y. V., obsahom pripojeného spisu OR PZ v Trenčíne ČVS: ORP-672/2-VYS-TN-2017 Kz, čím súd nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a uprel žalobcovi právo na spravodlivý proces popretím zásady rovnosti zbraní. V tomto smere považuje napadnuté rozhodnutie tiež aj za riadne neodôvodnené a neudržateľné. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že vyššie uvedeným konaním súdu prvej inštancie došlo tak k porušeniu čl. 6 a čl. 9 zák.č. 160/2015 C.s.p., čím súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi ako jednej zo sporových strán v rovnakej miere realizovať svoje procesné oprávnenia. Súd návrh na vypočutie svedka p. K. bezdôvodne zamietol, čím zmaril náležité objasnenie skutkového stavu veci, kedy svedok K. mohol disponovať informáciami o tom, akým spôsobom žalovaná naložila so žalovanou sumou a teda, že spôsob naloženia so žalovanou sumou bol v rozpore so záujmami úpadcu. Prečítanie zápisnice o výsluchu svedka K. z čl. 111 nemohlo v žiadnom nahradiť potrebu jeho vypočutia v civilnom sporovom konaní, keďže tento svedok sa v trestnom konaní nevyjadroval k okolnostiam, pre ktoré bol navrhovaný na vypočutie v tomto konaní a tiež v trestnom konaní nemal žalobca možnosť klásť tomuto svedkovi otázky. O návrhu na vypočutie svedka L. súd ani len nerozhodol, čím procesne pochybil. Uvedený postup súdu je v rozpore napr. s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16CoKR/29/2015, ktoré práve z dôvodu nevypočutia svedka zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súd ďalej v konaní vychádzal aj z listinného dôkazu a to zápisnice o výsluchu obvineného G. O. zo dňa 25.06.2018 a svedka Y. V. zo dňa 21.06.2018, ktorej použitie je v civilnom sporovom konaní neprocesné za stavu, keď tieto osoby mohli byť vypočuté na základe návrhu strán sporu aj v tomto konaní. Y. V. dokonca vypočutý v tomto konaní bol. Tvrdenia svedka V. nie sú ničím podložené. Pre p. V. nemohol byť žiadny problém, aby z predmetného softwaru dokázal vyabstrahovať a následne súdu predložiť konkrétne dôkazy o použití žalovanej sumy. Uvedené sa však nestalo. Tvrdenie p. V., ako osoby v minulosti závislej od financií žalovanej ako konateľky úpadcu sa preto javia byť krajne nedôveryhodné. P. V. tvrdil, že účtovné doklady úpadcu mali protokolárne odovzdať p. L., ktorý túto informáciu v celom rozsahu pred OČTK poprel ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Dôkazné bremeno je však na strane žalovanej. Historicky úpadca hradil svoje prevádzkové náklady

vždy bezhotovostnými prevodmi, a preto výber žalovanej sumy z účtu úpadcu možno vyhodnotiť ako neobvyklú bankovú operáciu žalovanej. Úhrada prevádzkových nákladov úpadcu z jeho účtu v tomto konaní zároveň vyplynula z listinného dôkazu (výpis z účtu), ktorý v konaní žalobca produkoval, kde sú jednotlivé platby označené ako „nájom mzdy a pod“. Na závery znaleckého posudku Ing. Jakubcovej nemožno prihliadnuť, keďže znalkyňa Ing. Jakubcová na rozdiel od Ing. Burkovského nemala k dispozícii kompletne účtovníctvo úpadcu, ktoré sa zrejme niekde stratilo po linke V.-L.. Znalecký posudok Ing. Burkovského súd vyhodnocuje výlučne v prospech žalovanej, hoci jeho skutkové závery sú presne opačné. Zo záverov posudku vyplýva, že „výbery finančných prostriedkov z bankového účtu P., a.s. X.ú. XX XXXX XXXX/XXXX neboli zdokumentované (účel použitia finančných prostriedkov), ktoré vypovedá o tom, že celková hodnota 42.900 eur do nepredloženia vieruhodných dokladov sa má evidovať ako Pohľadávka voči konateľke spoločnosti Gabriele Tomanovej a to podľa bodu 3.1.8.2. znaleckého posudku. Konkrétne v bode 3.1.9.11 znaleckého posudku znalec uvádza, že „podľa predložených dokladov sa vyskytujú prípady odvádzania finančných prostriedkov na nezistené účely, resp. na účely nesúvisiace s podnikateľskou činnosťou spoločnosti TO-GA, s.r.o., Senica, IČO: 47 989 149. Následne znalec jednoznačne v bode 3.1.9.2. znaleckého posudku uvádza, že „výbery finančných prostriedkov z bankového účtu P., a.s. X.ú. XX XXXX XXXX/XXXX neboli zdokumentované (účel použitia finančných prostriedkov) v celkovej hodnote 42.900 eur, ktoré sa môžu považovať za odvádzanie finančných prostriedkov na nezistené účely. Znalec Ing. Burkovský pritom mal k dispozícii postačujúce účtovníctvo úpadcu, čo potvrdzuje zápisnica o vydaní veci zo dňa 27.07.2016 a kompletne účtovníctvo bolo vrátené svedkovi V., čo svedok potvrdil na pojednávaní dňa 31.01.2019. Pred otvorením pojednávania súd uviedol aj predbežné právne posúdenie veci a to, že nárok bude posudzovaný podľa § 471 OZa mal za to, že žalobca predloženými dôkazmi nepreukázal, že by na strane žalovanej prišlo k bezdôvodnému obohateniu. O predbežnom právnom posúdení veci pod hmotnoprávne ust. zák.č. 513/1991 Zb. Obch. zák. §§ 135 a nasl. 373 a nasl. 757 oproti prezentovanému právnomu názoru žalobcu posúdenie uplatneného nároku v zmysle ust. § 451 OZ v zápisnici z pojednávania zo dňa 14.08.2019 nie je ani zmienka. Žalovaná nevie žiadnym spôsobom preukázať a zdokladovať konkrétny účel použitia žalovanej sumy a tento účel nevie ani len tvrdiť a ani uviesť konkrétne okolnosti jej použitia čo musí vzbudzovať pochybnosti o jej konaní s odbornou starostlivosťou. Konštrukcia zodpovednosti konateľa za škodu je založená na prezumpcii porušenia povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Dôkazné bremeno v súdnom konaní je na konateľovi. Konateľ bude teda povinný preukazovať, že konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že konal v záujme spoločnosti. V prípade preukázania týchto skutočností konateľovi nevznikne zodpovednosť za škodu.

15. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Dôvody, ktoré uvádza vo svojom odvolaní žalobca považuje za účelové, zmätočné. Žalobca počas celého konania a následne i vo svojom odvolaní, podsúva svoju osobnú domnienku o ponechaní si žalovanej sumy žalovanou ako fakt. Počas celého konania vychádza z tejto mylne premisy, avšak ju nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobca v odvolaní uvádza, že žalovaná v konaní tvrdila, že finančné prostriedky boli použité v súvislosti s činnosťou spoločnosti, načo v ďalšom texte uvádza, že tieto tvrdenia ako žalobca poprel. Samotný fakt „popretia“ tvrdení žalovanej ako dôkazu o pravdivosti tvrdení žalobcu a to v kontexte s povinnosťou žalobcu uniesť dôkazné bremeno, považujeme za rozpačité. Žalobca tvrdí, že žalovaná na výzvy jednak predbežného správcu a následne i správcov nepredložila dôkazy o svojich tvrdeniach (že finančné prostriedky boli použité na nákup pohľadávok a následne riadne zaúčtované). Žalovaná poskytla súčinnosť tak predbežnej správkyni JUDr. Gubovej ako i správcovi JUDr. Florišovi a to v medziach zákonných ustanovení upravujúcich poskytovanie súčinnosti tretích osôb v prospech správcu. Obom týmto správcom vyjadrenie a poskytnutie súčinnosti žalovanou plne postačovalo. Z nášho pohľadu je nemožné dokazovať skutočnosti, ktoré sa nestali (že sa naozaj nestali) a taktiež predkladať dôkazy ktorými nedisponujeme. Prevodom obchodného podielu a odvolaním z funkcie konateľa stratila žalovaná akúkoľvek legálnu možnosť dispozície s účtovnými dokladmi spoločnosti. Žalobca svoju požiadavku odôvodňoval ust. § 74 ZKR, ktoré tieto povinnosti ukladá štatutárnemu orgánu spoločnosti, prípadne osobe, ktorá bola štatutárnym orgánom právnickej osoby naposledy, avšak len v prípade ak právnická osoba toho času štatutárnou osobou nemá, čo však nebol tento prípad, nakoľko v tom čase bol preukázateľne štatutárom spoločnosti p. G. L.. Je absurdné, že žalobca svoje nezákonné výzvy na poskytnutie súčinnosti a požiadavky na predloženie nezákonne získaných dôkazov (účtovníctvo spoločnosti TO-GA s.r.o.) nemá problém prezentovať ako dôkaz na podporu svojich tvrdení. Žalobca ďalej uvádza, že v znaleckom posudku Ing. Burkovského, ktorý bol súčasťou spisového materiálu, bolo jednoznačne konštatované, že takéto doklady (účtovné doklady spol. TO-GA s.r.o.) v účtovníctve spoločnosti absentujú. Ing. Burkovský mal pritom k dispozícii kompletne

účetníctvo úpadcu čo vyplýva z výpovede svedka V. na pojednávaní 31.01.2019 ako aj zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 27.07.2016. Takéto tvrdenie žalobcu je buď vedome zavádzajúce, alebo je výsledkom nepozornosti žalobcu. V predmetnom znaleckom posudku konkrétne na str. 4-5 sám súdny znalec explicitne uvádza, ktoré účtovné doklady mal a ktoré nemal k dispozícii pri vypracovávaní znaleckého posudku. Z uvedeného jasne vyplýva fakt, že Ing. Burkovský nemal v čase vypracovania znaleckého posudku k dispozícii kompletne účtovníctvo spoločnosti. V kontexte s tvrdením žalobcu o dispozícii s kompletnými účtovnými dokladmi Ing. Burkovským vyznieva absurdne bod 26 na str. 5 Znaleckého posudku - Vyjadrenie JUDr. Róberta Faturu - správcu konkurznej podstaty - ohľadom straty účtovných dokladov spoločnosti TO-GA s.r.o. Žalobca tvrdí, že Ing. Burkovský mal kompletne účtovníctvo spoločnosti a napriek tomu žiadal žalobcu o súčinnosť v poskytnutí účtovných dokladov spoločnosti TO-GA s.r.o., ktorý ako sám tvrdí, týmito nedisponuje. Akým spôsobom sa teda súdny znalec Ing. Burkovský dostal ku kompletnému účtovníctvu spoločnosti nám nie je jasné. Absurdnosť takéhoto konštruktu je následne podtrhnutá tvrdením žalobcu, že Ing. Burkovský skonštatoval že doklady preukazujúce použitie finančných prostriedkov na nákup pohľadávok absentujú. Na základe predmetného znaleckého posudku absentujú akékoľvek doklady preukazujúce čokoľvek, čo vlastne pripúšťa i sám znalec, keď v úvode konštatuje absenciu podstatných dokladov. Oprávnenosť takéhoto nášho názoru nepriamo potvrdzuje i súdny znalec Ing. Burkovský, ktorý v znaleckom posudku nikde nekonštatuje priame pochybenie žalovanej, avšak často sa vyjadruje slovami ako „javí sa“, „možno konštatovať“ a podobne. Pokiaľ sa jedná o tvrdenie žalobcu, že kompletnosť účtovných dokladov spoločnosti TO-GA s.r.o. pre účely znaleckého dokazovania potvrdil i svedok p. V., poukázali na nasledovné: p. V. na pojednávaní 19.01.2019 potvrdil skutočnosť, že odovzdal orgánom činným v trestnom konaní kompletne účtovníctvo spoločnosti, čo podložil i listinným dôkazom - zápisnicou o vydaní veci. Neskôr mu bolo toto kompletne účtovníctvo vrátené - potvrdenie o vrátení veci. Ak teda žalobca tvrdí, že na základe tejto nespornej skutočnosti mal Ing. Burkovský kompletne účtovníctvo spoločnosti, poukázali na časovú os vyššie uvedených udalostí. P. Y. V. odovzdáva orgánom činným v trestnom konaní kompletne účtovníctvo spoločnosti TO-GA s.r.o. dňa 27.07.2016 a to pre účely konania ČVS: ORP-74/2-VYS-TN-2016. Orgány činné v trestnom konaní vracajú p. V. účtovníctvo spoločnosti a to dňa 07.12.2016. Počas tohto obdobia mali OČTK predmetné účtovníctvo plne k dispozícii. Dňa 23.01.2018 bol avšak už do úplne iného konania pribratý súdny znalec Ing. Ladislav Burkovský, aby pre potreby konania ČVS: ORP.672/2-VYS-TN-2017 vypracoval znalecký posudok. Z uvedeného je jasné, že vyššie uvedená argumentácia žalobcu neobstojí. Naopak na mieste je otázka, že ak teda došlo k pochybeniu na strane žalovanej, prečo OČTK za vyše 4 mesiace počas ktorých mal k dispozícii kompletne účtovníctvo spoločnosti, nevzniesol v danom trestnom konaní obvinenie voči žiadnej osobe. Odpoveď je z nášho pohľadu jednoznačná - účtovníctvo spoločnosti bolo úplne v poriadku a všetky položky boli riadne zaúčtované. Znalecký posudok bol zadávaný až po „zmiznutí“ účtovníctva spoločnosti TO-GA s.r.o. Konajúci súd vykonal všetky relevantné dôkazy navrhované žalobcom. Osoba Ing. K., sa nijakým spôsobom nezúčastňovala na podnikaní spoločnosti TO-GA s.r.o., nemala nikdy podstatvenie štatutárneho zástupcu spoločnosti, nevlastnila v predmetnej spoločnosti nikdy žiadne obchodné podiely a teda konajúci súd správne vyhodnotil, že prínos svedeckej výpovede tejto osoby by pre účely tohto konania bol diskutabilný. Prečítaním zápisnice z výsluchu Ing. K. v trestnom konaní a vzhľadom na diskutabilný prínos jeho svedeckej výpovede k podnikaniu spoločnosti TO-GA s.r.o. bol takýto postup súdu správny. Žalobca taktiež spochybňuje svedeckú výpoveď Y. V. a pozastavuje sa nad jeho dôveryhodnosťou, hoci to bol práve žalobca, ktorý svojim podaním zo dňa 12.09.2018 navrhol vykonať jeho výsluch. Taktiež vo svojom odvolaní podsúva súdu domnienky o nečestnosti Y. V.. Žalobca tiež spochybňuje znalecký posudok vypracovaný súdnou znalkyňou Ing. Jakubcovou, kde zavádza tvrdením, že „na závery znaleckého posudku Ing. Jakubcovej nemožno prihliadnuť, keďže znalkyňa Ing. Jakubcová na rozdiel od Ing. Burkovského nemala k dispozícii kompletne účtovníctvo úpadcu“. Ku „kompletnosti“ účtovníctva úpadcu v čase vypracovania znaleckého posudku Ing. Burkovského sa už vyjadrili. Pokiaľ sa jedná o podklady, na základe ktorých bol vypracovaný znalecký posudok znalkyne Ing. Jakubcovej, tieto boli absolútne zhodné s podkladmi na základe ktorých bol vypracovaný znalecký posudok Ing. Burkovského. Toto tvrdenie je jednoducho overiteľné priamo zo znaleckého posudku Ing. Jakubcovej, ktorá na 4-tej strane uvádza doklady, z ktorých pri vypracovávaní svojho znaleckého posudku vychádzala. Explicitne tam tiež uvádza, že sa jedná o písomnosti nachádzajúce sa v trestnom spise ČVS: ORP-672/2/-VYS-TN-2017 a to ako prílohy k znaleckému posudku Ing. Burkovského. Závery znaleckého posudku Ing. Jakubcovej majú teda rovnakú relevanciu ako závery znaleckého posudku Ing. Burkovského. Nie je zrejmé na základe čoho dospel žalobca k záveru, že prevádzkové náklady spoločnosti boli „vždy“ hradené bezhotovostne. To, že sa vo výpisoch z b.ú. objavujú akési „pravidelné“ platby, ešte neznamená, že to boli „všetky“ prevádzkové náklady úpadcu.

Nákup pohľadávok do spoločnosti, ktorá sa zaoberá odkupovaním pohľadávok, nemožno v žiadnom prípade označiť za porušenie povinnosti vyplývajúcej jej z postavenia štatutárneho zástupcu. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

16. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zo dňa 25.07.2019 uviedol, že pokiaľ žalovaná tvrdí, že nie je možné dokazovať skutočnosti, ktoré sa nestali a nie je možné predkladať dôkazy, ktorými nedisponuje, uvedené vyjadrenie iba potvrdzuje fakt, že žalovaná nikdy nepoužila žalovanú sumu na chod spoločnosti a zároveň je preto logické, že žalovaná nedisponuje dôkazmi o použití žalovanej sumy na chod spoločnosti. Prvostupňový súd akceptoval znalecký posudok Ing. Burkovského ako dôkaz a uvedený postup súdu je z nášho pohľadu úplne bežný. Pokiaľ žalovaná nesúhlasila so závermi znaleckého posudku, mohla v konaní predsa navrhnúť alebo predložiť nový znalecký posudok, ale hlavne mala súdu predložiť dôkazy o svojich tvrdeniach. Objektívne nie je možné pred vypočutím svedka prijať záver o tom, že jeho svedecká výpoveď nie je v konaní potrebná, avšak až následne po jeho vypočutí a po vyhodnotení obsahu takejto svedeckej výpovede by podľa jej obsahu bolo/nebolo možné prijať takýto záver. Svedok K. mohol disponovať informáciami o tom, akým spôsobom žalovaná naložila so žalovanou sumou a teda, že spôsob naloženia so žalovanou sumou bol v rozpore so záujmami úpadcu. Máme za to, že na závery znaleckého posudku Ing. Jakubcovej nemožno prihliadnuť, keďže znalkyňa Ing. Jakubcová na rozdiel od Ing. Burkovského nemala k dispozícii kompletne účtovníctvo úpadcu. Ak teda znalec Ing. Burkovský mal k dispozícii kompletne účtovníctvo úpadcu a chýbali v ňom doklady potvrdzujúce obranu žalovanej, tak je zrejme, že tvrdenia žalovanej nemajú žiadny reálny objektívny základ v účtovníctve úpadcu a teda žalovaná nemohla použiť žalovanú sumu na chod spoločnosti TO-GA, s.r.o. v konkurze.

17. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 23.08.2019 uviedla, že žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil konkrétne dôkazy a to výpis z účtu úpadcu, list predbežnej správkyne, výsluch svedkov Y. V., G. L., Ing. K., žalovanej. Podľa žalobcu z týchto dôkazov vyplynulo, že žalovaná si žalovanú sumu ponechala. Nie je mi známe, čo konkrétne z týchto „dôkazov“ má bezosporu dokazovať že žalovaná si sumu ponechala. V konaní sa táto jeho domnienka nie že nedokázala, ale bola spoľahlivo vyvrátená svedeckou výpoveďou p. Y. V. - osoby, ktorá bola účtovníkom spoločnosti TO-GA s.r.o., ktorý jasne vypovedal, že každá finančná operácia bola riadne zaúčtovaná. Predpokladám, že ak by nebola zaúčtovaná suma 42.000 eur, že by si to všimol. Ak by žalobca pozorne sledoval priebeh konania, tak by bol oboznámený s faktom, že žalovaná finančné prostriedky (nie len žalovanú sumu, ale i iné finančné prostriedky) spoločnosti použila na chod spoločnosti a na nákup pohľadávok. Táto informácia zaznela počas konania niekoľkokrát. Výpoveďou žalovanej, ako i svedeckou výpoveďou Y. V. bolo z nášho pohľadu dostatočne preukázané legálne použitie akýchkoľvek finančných prostriedkov spoločnosti. Zaujímavým momentom v tomto konaní je fakt, že žalobca sa zamerail na výbery, ktorých súčet je zhodou okolností žalovaná suma. Konateľka spoločnosti vykonávala viacero výberov z účtu (počas jej výkonu funkcie konateľky), tieto však zostávajú mimo záujmu žalobcu, hoci tiež nie sú z pohľadu žalobcu (ktorý je mimochodom konkurzným správcom spoločnosti TO-GA s.r.o.) „zaúčtované“. Z akého dôvodu mu nevádi absencia účtovných dokladov k nákupu napr. PHM, či úhrady nájomného, ale výlučne ho zaujímajú len tieto z kontextu vytrhnuté, výbery z účtu a ich následné použitie. Žalovaná nedisponuje písomnými dôkazmi preukazujúcimi jej tvrdenia a to nie z dôvodu, že ako sa mylne domnieva žalobca, by takéto dôkazy neexistovali, ale vyslovene z dôvodu, že nimi (z povahy veci) nedisponuje. Nie je im známa existencia takej právnej normy, ktorá by umožňovala, či dokonca prikazovala archivovať účtovné doklady spoločnosti fyzickej osobe, ktorej skončila funkcia štatutárneho zástupcu spoločnosti. Naopak platí, že pri prevode obchodného podielu v rozsahu 100% je účtovníctvo spoločnosti odovzdané „novému“ spoločníkovi. Žalovaná, ako bývalý konateľ a spoločník v spoločnosti TO-GA s.r.o. nemá legálny dôvod a ani povinnosť disponovať účtovníctvom spoločnosti TO-GA s.r.o.

18. Civilný sporový poriadok priznáva právo podať odvolanie len strane sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej, alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre účastníka ujmu. Právo podať odvolanie tak nie je dané tej strane sporu, v neprospech ktorej rozhodnutie súdu nevyznelo, a ktorá týmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach.

V danom prípade žalobca napadol odvolaním aj výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v súvislosti s pojednávaním dňa 27.11.2018 v plnom rozsahu. Z uvedeného je zrejme, že žalobcovi týmto výrokom odvolaním napadnutého rozsudku nebola uložená žiadna povinnosť a neutrpel ním žiadnu ujmu na svojich právach.

Z napadnutého výroku jednoznačne vyplýva, že týmto výrokom bolo rozhodnuté výlučne v neprospech žalovanej. Vzhľadom na uvedené žalobca nebol oprávnený podať proti výroku II. napadnutého rozsudku odvolanie, a preto odvolací súd odvolanie v tejto časti podľa § 386 písm. b) C.s.p. odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie a nevyžaduje si to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

20. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 C.s.p.. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej spore, výsledky vykonaného dokazovania a uviedol právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný spor, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo sporovej strany aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby sporová strana bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

22. V prípade podaného odvolania dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania je súd viazaný, čo znamená, že prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ uviedol, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať a ak aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nemôže na ne prihliadať.

23. Odvolací súd viazaný odvolacími námietkami dospel k záveru, že žalobca v odvolaní len zopakoval časť svojej argumentácie, ktorou sa bránil na súde prvej inštancie, neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré neboli predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, všetky ním produkované tvrdenia, ktorými argumentoval v odvolacom konaní boli známe už v konaní pred súdom prvej inštancie a ani žiadnym iným spôsobom nevyvrátil právne názory súdu prvej inštancie, a preto považoval odvolanie za nedôvodné.

24. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd založil svoje rozhodnutie, ktorým zamietol žalobcu na tom, že v konaní nebola preukázaná existencia žalobcom tvrdeného bezdôvodného

obohatenia žalovanej na úkor úpadcu a ani jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 135a ods. 2 ObchZ v spojení s § 373 a § 757 ObchZ, s ktorým záverom sa stotožňuje aj odvolací súd.

25. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia navyiac uvádza, že v prípade zodpovednosti za škodu v obchodnoprávných vzťahoch platí špeciálna úprava zodpovednosti za škodu, ktorá je založená na objektívnej zodpovednosti § 373 Obchod. zák.. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaná nepreukázala na aký účel použila prostriedky po tom, čo ich vybrala z účtu spoločnosti úpadcu, ani na základe týchto skutočností nemožno urobiť záver o tom, že by práve týmto krokom bola spoločnosti spôsobená škoda. Žalobca mal povinnosť preukázať konkrétny skutok, od ktorého odvodzuje záver o spôsobe škody spoločnosti ako aj vzťah príčiny a následku. Bolo potrebné, aby tieto skutočnosti preukázal. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k vzniku škody a porušeniu konkrétnej povinnosti žalovanej žalobca pred súdom prvej inštancie neprodukoval konkrétne skutočnosti ani dôkazy. Teda dôkazné bremeno o porušení povinnosti konateľa pri výkone jeho pôsobnosti prislúcha žalobcovi, keď žalobca nekonkretizoval ani nepreukázal, aký určitý skutok mal byť proti právnym úkonom žalovanej ako konateľky spoločnosti, ktorej spoločnosti mal spôsobiť škodu. Vo vzťahu k výberom hotovosti z účtu spoločnosti na základe vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie a ani z dôkazov vyplývajúcich z pripojeného spisu nemožno uzavrieť, že by v súvislosti s týmito výbermi bola spôsobená škoda spoločnosti, v ktorej vykonávala funkciu konateľa žalovaná. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz, že žalovaná si peňažné prostriedky úpadcu prisvojila resp. o tom, že peňažné prostriedky boli použité pre vlastné potreby žalovanej. Škodu možno charakterizovať ako majetkovú ujmu vyjadriteľných v peniazoch. Ide o sumu, o ktorú sa majetok poškodeného zmenšil v dôsledku porušeniu povinnosti škodcom. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania existencie škody leží na žalobcovi a nie na žalovanej. Až keď by bol preukázaný vznik škody, porušenie konkrétnych povinností žalovanou, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, až potom by prichádzalo do úvahy, aby žalovaná sa mohla brániť tým, že konala s odbornou starostlivosťou a v takom prípade toto preukazovanie by bolo na strane žalovanej, avšak nakoľko v danom prípade nebola preukázaná existencia škody, ani porušenie konkrétnej povinnosti žalovanej, nebol dôvod preukazovať konanie žalovanej s odbornou starostlivosťou.

26. Ust. § 135a ods. 2 Obchod. zák. vymedzuje zodpovednosť konateľov za porušenie povinností pri výkone ich pôsobnosti. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že: a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom, b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a; Zodpovednosť konateľov za škodu spôsobenú v spoločnosti pri výkone ich pôsobnosti sa vzťahuje na akékoľvek porušenie právnej povinnosti. Porušenie právnej povinnosti ako základného predpokladu zodpovednosti za škodu sa neprezumuje, ale musí byť poškodeným preukázaná a teda je úlohou žalobcu, ako poškodeného preukázať, že došlo k určitému skutku, z ktorého vyvodzuje zodpovednosť žalovaného za protiprávny úkon. Až potom je posúdenie otázky, či tvrdený skutok je protiprávnym úkonom právnym posúdením, ktoré prislúcha súdu. Je úlohou žalujúcej strany preukázať, že došlo k určitému skutku, z ktorého je vyvodzovaná zodpovednosť žalovanej ako konateľa za protiprávny úkon.

27. Odvolací súd nezistil odvolateľom tvrdené porušenie jeho práva na spravodlivý proces, čo odôvodňoval tým, že súd bezdôvodne odmietal vykonať dôkaz navrhovaný žalobcom a to výsluch svedka Ing. K., nakoľko súd prvej inštancie riadne odôvodnil, prečo nevykonal tento dôkaz, s ktorými závermi sa stotožňuje aj odvolací súd a žalobca žiadnym relevantným spôsobom tieto závery nespochybnil. Odvolací súd zdôrazňuje správnosť záveru súdu prvej inštancie, že je nevhodné vykonávať dokazovanie takýmto spôsobom, keď žalobca navyiac tvrdil len možnosť disponovania informáciami na strane navrhovaného svedka o naložení so žalovanou sumou žalovanou, keď svedok sa žiadnym spôsobom nepodieľal na riadení spoločnosti úpadcu, pretože nebol spoločníkom, ani konateľom danej spoločnosti a ani nevedol účtovníctvo spoločnosti úpadcu a ani z výpovede svedka v trestnom konaní nevyplýva ani náznakom, že by takýmto informáciami disponoval. Navyiac v konaní nebolo preukázané, že dané výbery z účtu úpadcu neboli v účtovníctve riadne zaúčtované a žalobca žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil výpoveď svedka J. V., ktorý robil účtovníctvo úpadcu. Odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú námietku odvolateľa, že tvrdenie p. V., ako osoby v minulosti závislej od financií žalovanej ako konateľky úpadcu sa javia byť krajne nedôveryhodné, nakoľko to bol práve žalobca, ktorý navrhol vypočuť tohto svedka, a v tom čase už mal vedomosť o tom, že svedok robil účtovníctvo pre úpadcu. Pri hodnotení vierohodnosti výpovede svedka je súd povinný prihliadnúť najmä na vnútornú štruktúru jeho výpovede, či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, na logické súvislosti o okolnostiach, o ktorých vypovedá a či jeho výpoveď je v súlade aj

s ostatnými dôkazmi. Odvolateľ netvrdil žiadnu z uvedených skutočností, na základe ktorej by nebolo možné považovať výpoveď svedka J. V. za dôveryhodnú.

28. Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku odvolateľa, že na závery znaleckého posudku Ing. Miroslavou Jakubcovej nemožno prihliadnuť s poukazom na to, že znalkyňa Ing. Miroslava Jakubcová na rozdiel od znalca Ing. Ladislava Burkovského nemala k dispozícii kompletne účtovníctvo, pretože zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. Ladislavom Burkovským v trestnej veci na žiadosť OR PZ SR Trenčín č. posudku 1/2018 (č.l. 72-96) vyplýva, že v znaleckom posudku na str. 4 - 5 sú v bode 1.5 špecifikované podklady na vypracovanie znaleckého posudku pod č. 1. - 30., avšak pri bodoch 2., 3, 4, 9, 10, 11, 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19. je konštatované - nepredložené k nahliadnutiu. Z uvedeného logicky vyplýva, že Ing. Ladislav Burkovský nemohol mať pre vypracovanie daného znaleckého posudku k dispozícii kompletne účtovníctvo úpadcu. Zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. Miroslavou Jakubcovou č. 7/2019 v trestnej veci na žiadosť Mgr. G. O. č. posudku 1/2019 (č.l. 147 - 157) vyplýva, že v znaleckom posudku na str. 4 - 5 sú špecifikované podklady na vypracovanie znaleckého posudku a to znalecký posudok č. 1/2018 znalca Ing. Ladislava Burkovského ako aj listiny, ktoré boli podkladmi na vypracovanie znaleckého posudku Ing. Burkovského, keď vyslovene je tam konštatované, že uvedené doklady sú súčasťou spisu ČVS: ORP-672/2/-VYS-TN-2017.

29. Odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú odvolaciu námietku, že o predbežnom právnom posúdení veci pod hmotnoprávne ust. § 135 a nasl., § 373 a nasl., § 757 ObchZ v zápisnici z pojednávania zo dňa 14.08.2019 nie je ani zmienka a napriek tomu súd posudzoval nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody, pretože z obsahu spisu a to konkrétne zo zápisnice z pojednávania zo dňa 25.9.2018 (č.l. 105 - 107) vyplýva, že súd prvej inštancie doplnil predbežný právny názor, ktorý uviedol na predchádzajúcom pojednávaní, ktorý vyplynul z doplneného dokazovania a poukázal na možnosť právneho posúdenia nároku žalobcu v zmysle ust. § 135a a nasl. ObchZ v súvislosti s povinnosťou žalovanej ako konateľky obchodnej spoločnosti a zodpovednosti za škodu podľa § 373 ObchZ s použitím, § 757 ObchZ s tým, že je na žalobcovi, aby preukázal predpoklady zodpovednosti za škodu a to vznik škody, protiprávne konanie a príčinnú súvislosť.

30. Odvolací súd posúdil odvolaciu námietku, že súd o návrhu na vypočutie svedka Pokoru ani len nerozhodol, čím mal procesne pochybiť, za neopodstatnenú.

Podľa § 195 ods. 1 C.s.p., na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak;

Podľa § 197 ods. 1 C.s.p., ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu.

Podľa § 197 ods. 2 C.s.p., ak nemožno postupovať podľa odseku 1, požiada strana súd o predvolanie svedka. V návrhu na výsluch svedka sa uvedie meno, priezvisko, prípadne dátum narodenia svedka, adresa, z ktorej možno svedka predvolať, a označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané. Ak nie je adresa svedka strane známa, súd svedka predvolá z adresy evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky.

Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 12.09.2018 označenom ako Stanovisko k meritu veci a návrhy na doplnenie dokazovania (č.l. 70) len označil ako dôkaz okrem iného výsluch svedka G. L., bytom V. XXX/X, X., ČR - výsluch k okolnostiam výberu a použitia resp. nevrátenia žalovanej sumy úpadcovi.

Civilný sporový poriadok zmenil doterajší spôsob zabezpečenia prítomnosti svedka na pojednávaní v súlade s prejednacím princípom, ktorý dôsledne ovláda kontradiktórne sporové konanie. Z cit. ust. § 197 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že ak strana navrhne výsluch svedka, je povinná zabezpečiť jeho prítomnosť na pojednávaní a zároveň je povinná upovedomiť aj protistranu a to s cieľom umožnenia dôslednej prípravy protistrany na vypočutie svedka. Z cit. ust. § 197 ods. 2 C.s.p. vyplýva, že len ak strana, ktorá navrhuje výsluch svedka a nevie zabezpečiť jeho prítomnosť na pojednávaní, požiada súd o predvolanie svedka. Z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by žalobca zabezpečoval prítomnosť daného svedka na pojednávaní, resp. že by žiadal súd o predvolanie tohto svedka na pojednávanie. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 26.03.2019 (č.l. 163) vyplýva, že súd vyzval strany v zmysle § 182 veta prvá C.s.p., aby zhrnuli svoje návrhy, vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, keď následne sa zástupca žalobcu nevyjadril, že by trval na výsluchu svedka G. L., že nie je schopný zabezpečiť jeho účasť na pojednávaní, a že by z tohto dôvodu požiadal súd o predvolanie tohto svedka. Vzhľadom na uvedené, nemožno vytykať súdu prvej inštancie, že procesne pochybil, keď nerozhodol o návrhu na výsluch svedka G. L., pretože zástupca žalobcu nepostupoval v súlade s prísl. citovanými ustanoveniami

C.s.p.. Ani z odvolania žalobcu nevyplýva, že by trval na výsluchu daného svedka, ale len spochybňoval procesný postup súdu.

Pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoKR/29/2015, na ktoré žalobca v tejto súvislosti poukazuje v odvolaní, odvolací súd uvádza, že z obsahu predmetného rozhodnutia Krajský súd v Trenčíne vyplýva, že ako aj súd prvej inštancie tak aj odvolací súd rozhodovali podľa O.s.p., keď právna úprava týkajúca sa výsluchu svedka bola odlišná od úpravy podľa Civilného sporového poriadku, ako je uvedené vyššie, a preto argumentácia odvolateľa s poukazom na dané rozhodnutie je neopodstatnená. Pokiaľ odvolateľ namietal procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal z listinného dôkazu o výsluchu obvineného G. O. zo dňa 25.06.2018, keď táto osoba mohla byť vypočutá na základe návrhu strán sporu aj v tomto konaní, odvolací súd zdôrazňuje, že nemožno prenášať procesnú aktivitu zo strany sporu na súd. Nakoľko odvolateľ netvrdil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by strany sporu navrhli výsluch svedka G. O., nemožno vyčítať súdu prvej inštancie, že tento dôkaz nevykonal.

31. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

32. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody, na ktoré poukazoval žalobca sú v celom rozsahu neopodstatnené, nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť jeho zmenu, na základe čoho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania (výrok II. v spojení s výrokom IV.), keď odvolateľ žiadnym spôsobom nespochybnil správnosť záverov súdu prvej inštancie o nároku žalovanej na náhradu trov konania, v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok aj v tejto časti vecne správny.

33. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie proti výroku II. napadnutého rozsudku bolo odmietnuté, a preto odvolací súd analogicky aplikoval ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ktoré upravuje problematiku najbližšiu k odmietnutiu odvolania, lebo v danom prípade konanie končí bez toho, aby súd rozhodoval vo veci samej. V nadväznosti na uvedené o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., § 256 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá bola procesne úspešná v odvolacom konaní, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v celom rozsahu. Neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

34. Senát odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo

zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.